

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or a page from a manuscript. The text is arranged in approximately 15 lines, though many are illegible due to fading and blurring. The script appears to be from the 17th or 18th century.

At the bottom of the page, there is a distinct section of text, possibly a signature or a closing. It includes several lines of cursive writing, followed by what might be a date or a reference number, though it is too blurry to read accurately.

I N
HENRICI III.
GALLIARVM, ET
SARMATIAE REGIS
POTENTISSIMI

Ad urbem Venetam Aduentum.

OCTAVIANVS MENINVS.

Venetijs, ex Typographia Guerræ.

M D LXXIIII.

75

IN HENRICI III.

GALLIARVM ET SARMATIAE

REGIS POTENTISSIMI

Ad urbem Venetam aduentum.

OCTAVIANVS MENINVS.

*AERVLEOS nunc pande si-
nus gratissima Regum,
Diuūmq; sedes Adria;
ET gremio ingenti iuuenem felicia
cinctum
Gemmis, & auro tempora,
Heroasq; nouos placido simul excipe vultu,
Fauslum ferentes huc pedem.
Tum Vos ò vitreis centum Nereides antris,
Quosunque & vnda habet Deos,
Pellentes leuibus spumantia marmora palmis
Ad hæc volate littora*

Cernere erit caput Imperijs fatale regendis,
Quod tangit astra vertice,
Cernere erit cultusq; nouos, fulgentiaq; arma,
Pompasq; non visas prius.
Viq; virum densi complerint omnia catus,
Tectis & effusi patres,
Et iuuenes pariter, matresq;, nurusq; Latina
Huc undecunque fluxerint.
Salue magne Heros, salue: Tu ne inclitus ille es,
Cui paret ora Sarmatis?
Quam gelidus Tanais magno discriminat amne,
Et pulchra findit Istula.
Felices populi, felix Erymanthidos Vrsæ
Subiecta tellus Syderi
Illic & Boreas didicit mitescere, & auras
Afflare molles floribus:
Illic & facies cæli iam clarior, illic
Soles micabant purius.
At te magnanimum mundi brevis angulus ille,
Vix orbis & totus capit.
Altera regna tibi debentur, & altera sceptrum
Istam reposcunt dexteram.
Iam tibi fessa manus trans altas porrigit Alpes
Supplex recumbens Gallia.
Ab te ne Scythiæ capiat tam dira cupido,
Ut immemor sis patriæ.
Quam tu illam, quæ regna tuo iam surgere cernes
Præsente præsens numine?

Vultus

*Vultus ubi patrijs tuus iste affulserit oris ,
Ut dulce Ver fugans nives ,
Protinus auertet trepidum Discordia gressum ,
Et Pax redibit aurea ,
Quæq; suis squallent viduata ciuibus Urbes
Cultu nitescent iam nouo .
Tum centum è Pario surgentia marmore templa
Pijs calebunt ignibus .
Materiem bellis tantum , clarisq; triumphis
Eoa præbebit domus ,
Et Nilus Septemgeminus , vel Medus Hidaspes ,
Extrema & ora Persidis .
Infelix , decus Europæ , Lux unica mundi ,
Qui flexit in te lumina .
Iam Ligeris , Rhodanusq; celer , magnusq; Garumna
Non inuidebunt Tibridi .*

AD CATHERINAM

VALESIAM POTENTISSIMORVM

Galliæ & Sarmatiæ Regum matrem
felicissimam.

OCTAVIANVS MENINVS.

Scripta fuit hæc Ode viuente adhuc CAROLO,
Et HENRICO tunc primum Regnum adepto.

*AECVND A Regum Mater,
honoribus*

*Tot aucta, tali progenie, Deum
Aequanda vel magna parenti,
Altera vel merito vocanda*

Matrona Iuno, Te patria, Et tuus

Miratur Arnus, te Tiberis potens

Te celsa sedes Vaticani,

Te Latium veneratur ingens,

Natis

*Natis beatam, quos simul aspiciis
Frænare gentes Imperijs, simul
Gemmis coronatos, & auro
Ceu geminos radiare soles.
Dat iura maior, Gallia qua patet
Immensa, Rheni cornua, & arduam
Inter Pirennen, obstrepentemq;
Oceanum, aerias & Alpes.*

*At Iuniori Sarmatici vides
Delata regni sceptrâ Aquilonibus
Ab usque pulsata sonoris
Hercinia, & Scythico profundo.*

*Diuisa nostro limite scilicet
Gens, at Latina præsidium rei,
Cultusq; non expers, & aris
Innumeris venerata Diuos*

*Recte merentem prætulit hospitem,
Trophæa, dextramq;, & genus, & domum
Mirata, & auditos sub Arcto
Magnanimi iuuenis triumphos.*

*Nam cum Gigantum progeniem nouam
Modo horruisses, quæ superos (nephas)
In bella poscebat, Iouisq;
Eruere Imperium parabat,*

*Hic & minaces contudit impetus,
Et seuâ pugnax proruit agmina,
Ceu fulmen erumpens tremendo
Nubibus oppositis fragore,*

Quanquam

Quamquam iuuenta Ver ægeret nouum,
Cruoris expers, nec solitus femur
Armare ferro molle, dura
Nec galea cohibere crinem.
Salue ò Valesi gloria sanguinis,
Alumne Martis; te nihil altius
Possit videre, illustrius ue
Phæbus ab Hesperijs ad Indos.
Te noscet alto flumine Vistula,
Subiecta Septem Terra trionibus
Te noscet, extremumq; littus,
Qua glacie cohibetur vnda,
Audire victum iam videor Scythen
Se se in remotis condere rupibus,
Hebrumq; & Euphraten subactum;
Quæq; celer secat arua Tigris:
O vocis huius pars aliqua ad tuas
Accedat aures, & placidus cani
Urbesq; , deuictasq; gentes
Carminibus patiari nostris
At tu reuisens fera polum, diu,
Regina, præsens hic maneat Dea,
Hic lata contempleris orbem
Talibus auspicijs beatum.

